

Kutijica za brige

Olivia Kitterman

(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Olivia je užurbano napustila svoju učionicu prije nego je škola bila gotova. Pokušala je ne gledati nikoga u oči.

Danas je bio Olivijin prvi dan terapije. Njezina je mama objasnila da će se sastajati s liječnikom koji bi joj mogao pomoći s njezinim brigama. Olivia se često osjećala zabrinutom. Ponekada se osjećala toliko zabrinuto da joj je bilo teško spavati ili zabavljati se sa svojim prijateljima.

Olivia je s mamom ušla u auto i zgurila se na svojem mjestu.

»Jesi li dobro?« upitala je mama.

Olivia nije odgovorila na trenutak. »Zašto moram ići liječniku?«

Mama je počela voziti. »Nebeski Otac daje nam liječnike kako bi nam pomogli. Baš kao što nam daje i druge stvari kako bi nam pomogle, poput prijatelja i Svetih pisama. Sjećaš li se svetopisamskog lanaca koji smo napravile?«

Olivia je kimnula. Mama joj je pomogla pronaći stihove iz Svetih pisama koji su joj pomogli s njezinim brigama. Mama je kod svakog stiha zapisala gdje pronaći sljedeći. Kada bi Olivia noću bila zabrinuta, izrekla bi molitvu i pronašla jedan od stihova u Svetim pismima.

Zatim bi pročitala ostale stihove u lancu dok ne bi mogla zaspati.

Kada su Olivia i mama ušle u liječničku ordinaciju, dr. Posy se predstavila. Upitala je Oliviju o njezinim osjećajima. Olivia joj je rekla ponešto o svojim brigama.

Olivia je puno razmišljala o svojim brigama.

»Mnogi ljudi imaju nešto što se zove tjeskoba«, rekla je dr. Posy.

»I oni, poput tebe, postanu jako zabrinuti. No možeš činiti neke stvari kako bi se manje brinula. Možeš li probati jednu od njih sa mnom?«

Olivia je pogledala svoje cipele i kimnula.

Dr. Posy je dala Oliviji malu kutiju. »Ovo je kutijica za brige. Čuva naše brige na sigurnom pa ne moramo razmišljati o njima.«

Olivia je preokrenula kutijicu u svojim rukama. Nije izgledala ništa posebno.

»Sljedeći puta kada se osjetiš uplašeno, napiši svoju brigu na komad papira i stavi ga u kutiju«, rekla je dr. Posy. »Zatim odaberi vrijeme kada ćeš svaki dan otvoriti kutijicu u vrijeme za brigu. Budeš li se brinula oko ičega prije vremena za brigu, reci: 'Ne trebam sada razmišljati o tome.'«

»U redu«, rekla je Olivia. Dr. Posy pomogla joj je napisati svoje najveće brige, a Olivia ih je ugurala u kutiju.

Kasnije toga dana, jedna od Olivijinih briga pala joj je na pamet. *U kutijici je za brige*, rekla je sama sebi. *Kasnije se mogu brinuti o njoj*. Pokušala je prestati razmišljati o njoj. Umjesto toga igrala se sa svojim bratom.

Kada je bilo vrijeme za spavanje, Olivia se osjećala nervozno. Noć je bila vrijeme kad su se njezine brige činile najgorima. Stavila je svoju kutijicu za brige i svoja Sveta pisma pored kreveta i pozvala mamu.

»Što ako ne bude djelovalo?« upitala je.

Mama ju je zagrlila. »Onda ćemo se nastaviti truditi. Nebeski Otac pomoći će ti pronaći druge načine koji pomažu.«

Olivia je kimnula. »Možda bih i to trebala zapisati za kutijicu za brige.

»Sjajna ideja«, rekla je mama. Izrekla je molitvu s Olivijom. To je Oliviji pomoglo da se osjeća malo bolje.

Nešto nakon što je mama ugasila svjetla, Oliviji se javila briga u mislima. Upalila je svoju svjetiljku. Zapisala je brigu i stavila je u kutijicu za kasnije. Izrekla je još jednu molitvu kako bi zamolila Nebeskog Oca da je utješi.

Zatim je otvorila svoja Sveta pisma i potražila istaknuti stih iz svojeg svetopisamskog lanaca. Prvi koji je pronašla bio je Izaija 41:10. »Ne boj se, jer ja sam s tobom.«

Mama je uz stih napisala »Nauk i savezi 6:36«. Olivia je pretražila taj stih i pročitala ga naglas. »Oslanjajte se na mene u svakoj misli; ne sumnjajte, ne bojte se.«

Olivia se osjećala spokojno. Znala je da će se vjerojatno sjetiti još briga. No Nebeski Otac joj je dao mnogo toga kako bi joj pomogao da se bolje osjeća.

Odgovorio je na njezine molitve. I to je puno pomoglo! ●

Okrenite stranicu kako biste načinili svetopisamski lanac, poput Olivijina!